

Sveaskog svarar på kritiken

Publicerad: 5 oktober 2020

Författare: LindeNytt Redaktion

INSÄNDARE/DEBATT: Bergshyttebon Lars Flamme riktade skarp kritik mot skogsägaren Sveaskog för en tid sedan när det stod klart att en avverkning skulle ske i ett område i närheten av en plats där man har konstaterat att den rödlistade lappugglan häckar. Samtidigt hävdades att avverkningen skulle innebära markskador, sämre förhållanden under stormväder och ökad risk för bränder. Nu har Sveaskog svarat på kritiken.

I en [insändare](#) lyfte Lars Flamme ett antal påståenden om Sveaskogs verksamhet som vi från Sveaskog gärna vill få en möjlighet att bemöta.

På Sveaskog arbetar vi aktivt med natur- och miljövard i alla aspekter av vår verksamhet. Av vårt produktiva markinnehav sätter Sveaskog av 20% som naturvard, bland annat genom ekoparker, frivilliga avsättningar av hela bestånd samt de hänsyn som tas vid varje enskild avverkning. Minst 2,5% lämnas i hänsyn vid en avverkning –

oftast mycket mer. Alla områden med högre naturvärden, all död ved och alla naturvärdesträd lämnas. Dessutom lämnar vi kantzoner mot bäckar och våtmarker, trädgrupper samt skapar död ved i form av bland annat högstubbar på den avverkade ytan. Det blir oftast betydligt mer än tio träd per hektar kvar efter en avverkning och det är de mest stormfasta träden på ytan som lämnas. Men även om dessa blåser omkull fyller de en viktig funktion i form av död ved – en förutsättning för många arters överlevnad.

Vi tar naturhänsyn i alla led – från avverkning och markberedning till plantering, röjning och gallring. I vissa av våra avsatta skogar gör vi även andra naturvårdande åtgärder som att friställa löv, ta bort gran som hotar lövet, skapa död ved och skada träd som på sikt blir död ved. Ibland bränner vi skogen, så kallad naturvårdsbränning, för att gynna starkt hotade arter som är beroende av bränd skog.

Vi tar stor hänsyn till rödlistade arter med verklig hotbild, och anpassar skötseln av skogen utifrån områdets förutsättningar. De lappugglor som enligt insändaren häckade i en avverkningsanmäld skog, häckar en halv kilometer därifrån i en skog avsatt för naturvårdsändamål. Det finns inga häckande lappugglor i eller i närheten av det påtalade avverkningsanmälda området, eller i andra avverkningsanmälda områden. När det gäller lappugglans jakt gynnas den av de öppna ytor som uppstår efter en avverkning då de vill ha sådana att jaga på.

Lappugglan är rödlistad i Sverige på grund av stammens ringa storlek, inte på grund av att de är akut hotade eller att deras antal minskar. Tvärtom har antalet lappugglor i Sverige ökat de senaste åren. I år, 2020, har vi till och med haft en rekordstor föryngring av lappuggla på Sveaskogs marker. I skrivande stund har man hittat och ringmärkt hela 26 stycken ungar i Västmanland på Sveaskogs mark – något vi är mycket glada och stolta över. En av alla åtgärder vi gör för arten är en ca 130 hektar stor avsättning av produktiv skogsmark enbart för lappugglorna i området.

Gällande de markskador som eventuellt kan uppstå på grund av skogsmaskiner så har Sveaskog arbetat aktivt under många år för att minska dessa. Vi delar in skogen baserat på hur väl marken kan bära en fullastad skogsmaskin, och när på året vi kan avverka. Vissa marker är för svaga och dessa avverkar vi inte, andra kan enbart avverkas på vintern eller en riktigt torr sommar. En del områden kan avverkas året runt. Maskinförarna arbetar med olika metoder och arbetssätt för att minska risken för markskador.

Att skogsmaskiner kör, oavsett brandrisk, är ett felaktigt påstående. Vid hög brandrisk sker alltid samråd mellan maskinförare och avverkningsledare där risken för brand på den aktuella platsen bedöms. Under perioder med brandrisk finns en verktygslåda att ta

till: Vi flyttar maskinerna till områden utan marksten, brandvakt som går i maskinens spår och säkerställer att inga bränder uppstår, nattkörning då luftfuktigheten är högre och anpassad körning som gör att maskinföraren upptäcker eventuella bränder i tid. Maskinerna har alltid med sig rejält med släckningsutrustning.

Bedöms brandrisken vara för stor bryter vi all markberedning, avverkning och uttransport av virke från skogen. Till exempel avbröt vi all avverkning och markberedning under flera månader 2018, på grund av den extremt torra sommaren. De toppar och grenar som insändaren ansåg var en brandrisk lämnas av olika skäl: De behövs för att köra på om marken är för stenig eller svag. De ger också näringstillförsel till skogen. Det som faktiskt brinner bäst och utgör största spridningsrisken är den mossan och det ris som växer i skogen.

En annan punkt som Sveaskog kritiserades för är avverkningen av skog i anslutning till annans hus. När vi avverkar i anslutning till någon annans bebodda mark genomförs alltid en dialog där husägaren får komma med synpunkter och önskemål. Vi avverkar ofta hela vägen fram till tomtgränserna, då vi inte vill lämna stora träd som riskerar att ramlas på hus eller egendom. Förhoppningen är att det kommer ny lövskog närmast huset som både blir vackrare och mer varierad än ren barrskog, men också stormfastare.

Sveaskog ägs av staten och delar varje år ut vinst till ägaren som bidrar till Sveriges välfärd. 2018 uppgick bidraget till 1,1 miljarder kronor, pengar som går till bland annat vård, skola, omsorg och infrastruktur. Sveaskog skapar dessutom ca 2 200 jobb. Ett aktivt skogsbruk har även visat sig vara bland de mest effektiva sätten att binda koldioxid, och genererar ett hållbart alternativ till fossila bränslen.

Ska vi åstadkomma allt detta – arbetstillfällen, bidrag till välfärden, minskad klimatpåverkan, hållbar råvara och avsättning av skyddsvärda skogar – måste vi ibland avverka skog nära privatpersoners hus och samhällen.

Skogen är och har alltid varit föränderlig. Bränder, översvämningar, trädslags olika förutsättningar, bävvar, barkborrar och människan är bara några "störningar" som hör skogens utveckling till. Vi förstår att en avverkning innebär en stor förändring som kan väcka känslor, men Sverige är rikt på välskötta skogar att ströva i och även ett hygge kan bjuda på glädjeämnen. Troligtvis får du snart se fler fåglar och djur som älgar, rådjur och en och en annan räv än vad du gjorde innan avverkningen. Hallonbuskar växer ofta bra på hyggen, och relativt snart står där ny, framväxande skog.

Sara Norgren, miljö- och naturvårdsspecialist på Sveaskog

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/sveaskog-svarar-pa-kritiken/>